

سُورَةُ الْبَيِّنَةِ ٩٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام یگانه خدای جهان که بخشایش و مهر او بی‌کران
لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿١﴾

کسانی که کافر بگشتند به دین ز اهل کتاب و هم از مشرکین
نگشتند منفک ز آیینشان که تا حجتی آمد از بهرشان
رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ﴿٢﴾

رسولی خداوند بر ایشان براند کتابی مطهر بر آنها بخواند
فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ ﴿٣﴾

نوشتار آن هست همه راستی و آیات، مبریٰ ز هر کاستی
وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾

نکردند اهل کتاب اختلاف گروهی که رفتند اندر خلاف

مگر آنکه آمد بر ایشان کلام بدین روی بگردید حجت تمام
وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ ۚ وَذَلِكَ
دِينُ الْقِيَمَةِ

نشد امر خاصی بر آن بندگان به جز آنکه آیات بیاورد بیان
که آرند پرستش به یکتا اله ز روی صداقت نه کذب و گناه
به پا آورند سوی یزدان نماز زکات هم دهند بهر اهل نیاز
چنین دینی باشد همی استوار که تا روز محشر بود پایدار
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ
الْبَرِيَّةِ

کسانی که کافر بگشتند به دین ز اهل کتاب و هم از مشرکین
به دوزخ بیفتند همه جاودان به آتش بینند عذابی گران
چو بودند ایشان همه اهل شر شدند بدترین نیز ز جمع بشر

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ

کسانی که ایمان بیاورده‌اند به کارهای صالح بکوشیده‌اند
بوند بهترین در صف بندگان به نزد یگانه خدای جهان
جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ

که جَنّت بودِ اِجری از ربّشان و جاریست نهرهای آن جاودان
خدا راضی از این جماعت همه هم ایشان زِ حق راضی بی واهمه
چنین اجر بودِ بهر آن بندگان که داشتند خشیّت زِ ربّ جهان